

Περιήγηση

Το Ν άκρο της Εύβοιας υπήρξε ανέκαθεν για μας πολύ επιθυμητός - αν και τόσο μακρινός - προορισμός. Διατηρούμε αξέχαστες αναμνήσεις από την γραφική Κάρυστο, την Όχη με τα περίφημα «Δρακόσπιτα», τα φαράγγια του Πλατανιστού και του διάσημου Δημοσάρη. Στην περιοχή, ωστόσο, υπάρχει κι ένας άλλος γλυκύτατος και πολύ ψιλόξενος προορισμός: το παραθαλάσσιο Μαρμάρι. Και απέναντί του τα νησάκια των ΠΕΤΑΛΙΩΝ.

Μαρμάρι Ευβοίας

και νησάκια Πεταλιού

ΚΕΙΜΕΝΟ: Θεόφιλος Μπασγιουράκης
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: Άννα Καλαϊτζή

-Το επόμενο τριήμερο θα βρεθώ στο Μαρμάρι, μας λέει ο καλός μας φίλος **Κώστας Ζαρόκωστας** από την Αθήνα. Γιατί δεν έρχεστε κι εσείς να περάσουμε μαζί μερικές ήμερες στιγμές; Το Μαρμάρι, βέβαια, δεν βρίσκεται σε ίση απόσταση από Θεσσαλονίκη και Αθήνα. Ποιος είπε, όμως, ότι εμάς δεν μας γοητεύουν οι μακρινοί προορισμοί; Κι ότι δεν ευχόμαστε πάντα στα ταξίδια μας, «να είναι μακρύς ο δρόμος»; Φύγαμε, λοιπόν, για Μαρμάρι! Μόνον **563** χλμ. Ούτε 600! Ήδη από τα ψηλώματα του δρόμου, πριν από την Κάρυστο, προβάλλει χαμηλά η οικιστική ενότητα του Μαρμαρίου, στο νότιο τμήμα του ομώνυμου όρους. Είναι ένας ευχάριστος οικισμός, που απλώνεται στο ακροθαλάσσι ημικυκλικά και νωχελικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΜΜΟΣ

Ήταν από την αρχαιότητα γνωστό το Μαρμάρι. Από το λιμάνι του γινόταν φορτώσεις και εξαγωγές μαρμάρων.⁽¹⁾ Εκεί, άλλωστε, οφείλει το όνομά του. Ακόμα και σήμερα η περιοχή εκμεταλλεύεται τον πλούτο των πετρωμάτων της που δεν είναι άλλα από τους πασίγνωστους σχιστόλιθους, τις «πλάκες» της Κάρυστου. Στο τέλος Ιουνίου είναι εξαιρετικός ο καιρός στο Μαρμάρι και ο κόσμος - ακόμα - λιγοστός. Είναι ιδανική περίοδος για

ποιοτικές διακοπές, που ξεκινάνε από την θάλασσα, φυσικά.

-Για την πρώτη μας βουτιά προτείνω την **Μεγάλη Άμμο**, λέει ο Κώστας. Είναι μια πασίγνωστη, δημοφιλής παραλία, με πολύ ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, που δεν συγκρινώμεν καμιά άλλη παραλία στο Μαρμάρι.

-Ποια είναι αυτά τα χαρακτηριστικά;

-Θα τα διαπιστώσετε πολύ σύντομα.

Βγαίνουμε με Ν κατεύθυνση από τον οικισμό. Παίρνουμε τον παραθαλάσσιο δρόμο παράλληλα με την εκτεταμένη ρηχή και πετρώδη ακτή «**Αλυκές**». Ξύ-

Η συστάδα των Πεταλιών όπως κατηφορίζουμε για Μαρμάρι. Κυριαρχεί με τον όγκο του το Μεγαλονήσι.

Ήρεμη και ανθρώπινη πολιτεία, σε απόσταση αναπνοής από την Αθήνα, το Μαρμάρι εγγυάται ήσυχες και ποιοτικές διακοπές.

λίνα παγκάκια, τοποθετημένα κατά διαστήματα αλλά και σκιερά γέρικα αρμυρίκια δημιουργούν ευνοϊκές συνθήκες για όσους, - λιγοστούς πάντως - λουόμενους επιλέγουν για μια βουτιά την παραλία Αλυκές, δίπλα στον οικισμό. Αν, μάλιστα, ήταν και ο πυθμένας λίγο πιο αμμουδερός και φιλικός...

Η άσφαλτος γρήγορα τελειώνει, αρχίζει ένας καλός χωματόδρομος που, μετά από 500 περίπου μέτρα, μας οδηγεί στην Μεγάλη Άμμο. ⁽²⁾ Ο δρόμος, που είναι υπερψωμένος κατά 10 - 12 περίπου μέτρα πάνω από την επιφάνεια του νερού, μας

εξασφαλίζει μια εντυπωσιακή κάτοψη στην παραλία της Μεγάλης Άμμου. Η οποία είναι στην ουσία μια στενόμακρη και καμπυλόσχημη γλώσσα αμμουδιάς που εξέχει, επίπεδη σχεδόν, πάνω απ' το νερό. Και, μάλιστα, όπως προεκτείνεται μερικές δεκάδες μέτρα μέσα στη θάλασσα, δημιουργεί έναν ελκυστικό, λιλιπούτειο ορμίσκο, ανάμεσα σ' αυτήν και στη στεριά. Σ' αυτό τον μικροσκοπικό, χαριτωμένο ορμίσκο τα νερά είναι ακύμαντα, τυρκουάζ και πολύ γοητευτικά. Μας καλούν, σαν σειρήνες, να μην καθυστερούμε να τ' απολαύσουμε ούτε λεπτό.

(1) Σύμφωνα με τον Αλέξανδρο Καλέμη (ΕΥΒΟΙΑΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ), τα μάρμαρα εξορύσσοντο στα ενδότερα χωριά «Αλέξι», «Καρκένιο» και στα γύρω βουνά. Οι κίονες μεταφέρονταν και στη Ρώμη. Ο Στράβων, μάλιστα, αναφέρει ότι κοντά στο Μαρμάρι υπήρχε «λατόμιον των Καρυστίων κίωνων και ιερόν Απόλλωνος Μαρμαρίνου. Αναφέρει επίσης, ότι και στη Ρώμη μπορεί να δει κανείς κίονες μονολιθικούς και πλάκες μεγάλες από το ποικιλόχρωμο τούτο μάρμαρο.

(2) Η απόσταση της Μεγάλης Άμμου από το λιμάνι του οικισμού είναι 2 χλμ., απόσταση που μπορεί να καλυφθεί σε λιγότερη από μισή ώρα, και με τα πόδια.

Η αμμουδερή γλώσσα της Μεγάλης Άμμου. Εικόνα εξωτική.

Τμήμα της αμμουδεράς παραλίας της Μεγάλης Άμμου και στο βάθος το νησάκι της Λαμπερούσας.

Λευκό βοτσαλάκι και διαυγή τουρκουάζ νερά μετά τον Κάβο «Ρόζος».

Δυο προσβάσεις υπάρχουν από το δρόμο ως το ακροθαλάσσι, δυο χωμάτινα, αρκετά απότομα μονοπατάκια, που δεν ξεπερνούν τα 40 - 50 μέτρα. Καταλήγουν αρχικά σε δυο διαδοχικές ιδιωτικές αμμουδιτσες στις οποίες, για κάποιες ώρες της ημέρας - μέχρι να γυρίσει το απομεσήμερο ο ήλιος - ρίχνουν την πολύτιμη σκιά τους δύο βράχια, φυσικά σκέπαστρα. Μα κι αν κάποιος δεν διαθέτει ομπρέλα κι αναζητεί - εναγώνια - σκιά, θα του την εξασφαλίσει το μοναδικό μπαράκι που υπάρχει μερικά μέτρα μετά. Ένα μπαράκι φιλόξενο, με διακριτική μουσική, που εί-

ναι ταυτόχρονα και βάση σχολής θαλάσσιων δραστηριοτήτων, wind-surfing και kite-surfing.

Ο λόγος παρουσίας της σχολής είναι απλός: δεν είναι μόνον η φιλικότητα των νερών και της αμμουδιάς αλλά ταυτόχρονα και η ιδιαίτερη τοπογραφία του σημείου,⁽³⁾ που από τη βόρεια πλευρά του είναι εκτεθειμένο στο καθημερινό σχεδόν μετεμάκι. Πολλοί, νεαροί κυρίως, επωφελούνται, λοιπόν, να χαρούν στην Μεγάλη Άμμο τα αγαπημένα τους σπορ. Όσο για μας, απολαμβάνουμε φανταστικές βουτιές και κολύμπι στα βαθειά, κρυστάλλινα

νερά. που, στο τέλος Ιουνίου, δεν θα λέγαμε ότι είναι και ... καυτά. Αυτό, βέβαια, δεν αποτελεί πρόβλημα για κανέναν από μας αφού, χρόνια τώρα, είμαστε συνηθισμένοι σε πολύ πιο κρύα νερά.

Μετά τα αμμουδερά θέλητρα της Μεγάλης Άμμου, ο χωματόδρομος μας οδηγεί σε μερικά λεπτά στο ακρωτήριο «**Ρόζος**». Εδώ η εικόνα είναι τελείως διαφορετι-

κή. Στον προφυλαγμένο ορμίσκο απ' το βοριά, σχηματίζεται μια μικρή, βράχινη αγκαλιά, που αντί για άμμο έχει λευκό βοτσαλάκι και διάφανα τουρκουάζ νερά. Μόλις τρία άτομα νέμονται τα κάλλη αυτής της ερημικής ακτής.

-Και να σκεφτείτε, ότι αυτός ο απόκρυφος παράδεισος απέχει μόνον δυο ώρες από την Ομόνοια, σχολιάζει ο Κώστας.

(3) Ο σημαντικότερος λόγος δημιουργίας αυτού του τοπικού, θαλάσσιου ρεύματος είναι η αντικρινή, σε απόσταση μερικών εκατοντάδων μέτρων, παρουσία του «**Χερσονησιού**». Είναι το δεύτερο, σε έκταση, νησί των Πεταλιών, που σχηματίζει στενό διάυλο με την αντικρινή σπεριά της Μεγάλης Άμμου.

Η εκτεταμένη παραλία «Κάβος» σε συνέχεια της πόλης, με τα χαρακτηριστικά αρμυρίκια. (πάνω)
Τρεις μεγάλοι κίονες από την αρχαιότητα διασώζονται στον αύλειο χώρο του κοιμητηριακού ναού του Αγίου Νικολάου.

Όμορφη βόλτα στο Μαρμάρι

Από τον κάβο Ρόζο επιστρέφουμε, για να γευτούμε την αλμύρα και των υπόλοιπων παραλιών στο κεντρικό και βόρειο τμήμα του όρμου στο Μαρμάρι. Στη διαδρομή μας, ωστόσο, κάνουμε μια στάση για να περιδιαβούμε στην προκουμιά και στα δρομάκια του οικισμού. Ενώς οικισμού με ανθρώπινες διαστάσεις και ευχάριστο δομημένο περιβάλλον, χωρίς εμφανείς κακοτεχνίες και αντιαισθητικά στοιχεία αρχιτεκτονικής.

Πριν φτάσουμε στο λιμάνι, παρεκκλίνομε από τον παραθαλάσσιο δρόμο και κατευθυνόμαστε, προς το εσωτερικό του οικισμού. Εκεί, στις ανφορίες των τελευταίων σπιτιών, βρίσκεται ο κοιμητηριακός ναός του **Αγίου Νικολάου**. Ένας ναός, που δεν θα είχε κάποιο ξεχωριστό ενδιαφέρον, αν στον αύλειο χώρο του

δεν είχαν απομείνει μερικά κατάλοιπα από το αρχαίο Μαρμάρι που βρισκόταν - κατά πάσα πιθανότητα - σ' αυτή την περιοχή.

Αναφέρει σχετικά ο **Αλέξανδρος Καλέμης** στον βιβλίο του **ΕΥΒΟΙΑΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ**:

«Το αρχαίο Μαρμάριον βρισκόταν στη θέση, όπου σήμερα είναι η εκκλησία του Αγίου Νικολάου, όπου σώζονταν, πριν πολλά χρόνια, ερείπια αρχαίων κτιρίων, ναών, κέραμοι, λουτρώνες και υδραγωγείο, κιονόκρανα, μάρμαρα και ενετικός πύργος με δεξαμενή. Τίποτε δεν σώζεται σήμερα απ' αυτά».

Υπάρχουν, ωστόσο, οι παραστάδες της αυλόθυρας. Προέρχονται από ισοϋψείς αρχαίους κίονες οι οποίοι - δυστυχώς - είναι πλήρως αβεστωμένοι. Διατηρείται όμως η αυθεντικότητα του μαρμάρινου υλικού στους υπόλοιπους τρεις κίονες, που βρίσκονται κατακείμενοι πλάι στον

Ταβερνάκι με τα τραπέζια στη σκιά των αρμυρικών, δίπλα στο νερό. (πάνω)
Στις ανθισμένες πικροδάφνες προστίθεται η χαρούμενη νότα από τα πολύχρωμα σκαλοπάτια.

βόρειο τοίχο του ναού. Το μήκος τους πλησιάζει τα 3 μέτρα και είναι συγκεκριμένα **240**, **260** και **286** εκατοστά. Η διάμετρος τους είναι σχεδόν **35** εκατοστά. Η παραθαλάσσια λεωφόρος συγκεντρώνει όλη σχεδόν την κίνηση του κόσμου, ντόπιων και ξένων, καθώς και τα περισσότερα μαγαζιά. Στην ατμόσφαιρα είναι διάχυτη μια αίσθηση παλιάς γειτονιάς, όπου όλοι γνωρίζονται μεταξύ τους. Μικρά καφενεία έχουν δυο - τρία τραπέζια στο πεζοδρόμιο και οι θαμώνες τους, ντόπιοι ως επί το πλείστον, χαιρετούν με ζωηρή φωνή και χωρατά τους γνωστούς τους περαστικούς. Τα πιο πολλά ταβερνάκια, μπαρ και καφέ είναι αραδιασμένα στην προκουμαία, αγναντεύοντας το λιμάνι και τον θαλασσινό ορίζοντα τις μικρές και μεγαλύτερες σιλουέτες των νησίδων των **Πεταλιών**. Κοντόχοντρα αρμυρικά, κουρεμένα σαν νεοσύλλεκτοι στρατιώτες, είναι αραδιασμένα σε άψογη, πειθαρχημένη παράταξη κατά μήκος της προκου-

μαίας.

Στην παραλιακή λεωφόρο καταλήγουν πού και πού κάθετοι δρόμοι από το εσωτερικό του οικισμού. Σ' έναν τέτοιο δρόμο τις οπτικές εντυπώσεις κερδίζει μια φαρδεια πολύχρωμη σκάλα που ανηφορίζει στα ενδότερα, με δεκάδες σκαλοπάτια. Σε περίοπτη θέση δεσπόζει ο ορειχάλκινος ανδριάντας του **Αφανούς Ναύτη**. Κυρίαρχη στο Μαρμάρι είναι η παρουσία του λιμανιού που, βέβαια, μεταξύ των άλλων, εξασφαλίζει με τα F/B την σύντομη σύνδεση της Ν. Εύβοιας με το αντικρινό λιμάνι της Ραφήνας, στην Ανατολική Αττική. Ευρύχωρο το λιμάνι, με πολλές τιμμεντένιες προβλήτες όπου δένουν πολλά αλιευτικά και σκάφη αναψυχής. Το λιμάνι ωστόσο, είναι αρκετά εκτεθειμένο στον γαρμπή.

Συνεχίζουμε την παραθαλάσσια περιόδειά μας μετά το Μαρμάρι. Συναντάμε αρχικά τον **«Κάβο»**, μια εκτεταμένη παραλία με τα απαραίτητα και τόσο χρή-

Λιγοστή η σημερινή ψαριά, αλλά αυτό που μετράει περισσότερο είναι η φρεσκάδα των ντόπιων ψαριών. Γραφικό καφέ – μπαράκι στο ακροθαλάσσι, με πρωταγωνιστή το γέρικο αρμυρίκι. (αριστερά)

σιμα αρμυρίκια, χοντρή άμμο, μικρές πέτρες και καθαρά νερά. Μετά τον Κάβο εκτείνεται η παραλία του «**Κοκκίνη**», με εύρος ενός περίπου χιλιομέτρου και φιλικότερη πρόσβαση στα πεντακάθαρα νερά. Πρωταγωνιστικό ρόλο παίζουν και πάλι τα αρμυρίκια, που χαρίζουν στους λουόμενους πολύτιμη σκιά, μερικά μόλις μέτρα απ' το νερό.

Μετά τον Κοκκίνη η τελευταία και πιο εκτεταμένη παραλία του όρμου είναι ο «**Φηγιάς**». Είναι σχεδόν αδύνατον ν' αποφύγουμε την γοητεία του Φηγιά με την υπέροχη θάλασσα και τα διάφανα, πρασινογάλαζα νερά. Στο αρχικό τμήμα της παραλίας υπάρχουν δύο γραφικά ταβερνάκια, βοτσαλάκι και πολύ ρηχά νερά. Ο τόπος είναι ιδανικός για ήμερες, οικογενειακές διακοπές.

Στο τέλος του Φηγιά κυριαρχεί ένα και μοναδικό BAR - RESTAURANT, ο «**ΝΟΤΟΣ**». Υπέροχη η θάλασσα, με βυθό αμ-

μουδρό που βαθαίνει προοδευτικά. Το κολύμπι στα πεντακάθαρα νερά είναι απολαυστικό. Εξίσου απολαυστικός είναι ο καφές στο μπαράκι αλλά και - λίγο αργότερα - το τσιπουράκι στο εξαιρετικά περιποιημένο φυσικό περιβάλλον του εστιατορίου «**ΝΟΤΟΣ**», που βρίσκεται αμέσως πάνω από τον δρόμο. Εδώ, λοιπόν, ακούγοντας τον τόπο προέλευσής μας ο **Δημήτρης Μανώλης**, μας ρωτάει:

*-Μπορώ να σας προσφέρω ένα ωραίο τσιπουράκι από τα μέρη σας; Είναι του «**ΜΠΑΜΠΑΤΖΙΜ**».*

Είναι πολύ ευχάριστη η έκπληξη αλλά και η χαρά μας να πίνουμε στο Μαρμάρι της Εύβοιας, το εξαίρετο προϊόν του καλού μας φίλου, του **Ανέστη Μπαμπατζιμόπουλου**. Ο Δημήτρης, όμως, δεν αρκείται στο τσιπουράκι. Φέρνει, μετά από λίγο και μια χορταστική, νοστιμότατη «πιτάρα».

-Έτσι, για το δρόμο, λέει, καθώς μας αποχαιρετάει.

Γραφικό ταβερνάκι στον «Φηγιά».

Απέναντι από την Μεγάλη Άμμο βρίσκεται η ακατοίκητη Λαμπερούσα, που με έκταση 338 στρέμματα είναι το τρίτο σε μέγεθος νησί των Πεταλιών.

Στα ακατοίκητα – ως επί το πλείστον – νησάκια μεγαλώνουν ήρεμοι, χωρίς φυσικούς εχθρούς οι γλάροι.

Μαγική βόλτα στους Πεταλιούς

Από την πρώτη μέρα της άφιξής μας στο Μαρμάρι, μαγνήτισαν το βλέμμα οι αντικρινές μικρές και μεγάλες, χαμηλές ή ογκώδεις σιλουέττες νησιών, που αποτελούν την λεγόμενη Συστάδα των «Πεταλιών». Πολλοί - κατά καιρούς - για να περιγράψουν την ομορφιά τους, έχουν εφεύρει διάφορες ονομασίες όπως «Ελληνική Καραϊβική», «Ελληνικές Μαλδίβες», «Τροπικοί Παράδεισοι», καθώς και άλλους ευφάνταστους, εξωτικούς χαρακτηρισμούς. *-Δυστυχώς, απ' όσο ξέρω, δεν υπάρχει οργανωμένη κρουαζιέρα γι' αυτά τα νησιά, λέει ο Κώστας. Πρέπει, λοιπόν, να μεριμνήσουμε εμείς, να βρούμε κάποιο πλωτό μέσο. Με μερικά τηλεφωνήματα και με αρκε-*

τή τύχη βρίσκουμε την άκρη. Είναι ένα ευρύχωρο, ταχύπλοο φουσκωτό με καπετάνιο μας τον **Γιάννη**, έναν νεαρό ψαρά από το Μαρμάρι, απόλυτο γνώστη όλης της θαλάσσιας περιοχής.

Αποφασίζουμε ν' ακολουθήσουμε μια κυκλική πορεία με κατεύθυνση ΒΔ, όπου βρίσκονται τα περισσότερα μικρονήσια των Πεταλιών.

Η συστάδα των Πεταλιών αποτελείται από **10** νησιά τα οποία, κατά σειρά μεγέθους, είναι τα εξής: **Μεγαλονήσι, Χερσονήσι ή Ξερονήσι, Λαμπερούσα ή Λαμπρούσα, Τραγονήσι ή Τράγος, Φουντί, Μακρονήσι, Λουλούδι, Πράσο, Αυγό** και **Ποντικονήσι**. Η συνολική τους έκταση είναι **22.085** τετ. χλμ. ή **22.085** στρέμματα.⁽⁴⁾

(4) Η συνολική έκταση, καθώς και οι επιμέρους εκτάσεις των νησιών που θ' ακολουθήσουν, οφείλονται στους ακριβείς υπολογισμούς του καλού μας φίλου και πρώτου - χρονολογικά, - από τον Σεπτέμβριο του 1997, τακτικού συνεργάτη του περιοδικού, **ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΑΤΑΡΗ**, Περιβαλλοντικού Χαρτογράφου του Πανεπιστημίου Αιγαίου.

Το κυριότερο χαρακτηριστικό στο Φουντί είναι η «Σπίθα», το φανάρι δηλαδή, εγκατεστημένο σε καλοφτιαγμένο πέτρινο βάθρο, στο Ν άκρο του νησιού.

Να μερικά ενδιαφέροντα στοιχεία από την παλαιότερη και νεότερη ιστορική διαδρομή των νησιών.⁽⁵⁾ Επί Τουρκοκρατίας, λοιπόν, οι Πεταλιοί ανήκαν στον **Ομέρ** πασά της Καρύστου, ο οποίος τα καλοκαίρια φιλοξενούσε εκεί το χαρέμι του. Ο ίδιος ή οι κληρονόμοι του πούλησαν τις νησίδες στον Τσάρο της Ρωσίας **Νικόλαο Α΄**. Αυτός με τη σειρά τους τις προσέφερε ως γαμήλιο δώρο στην εγγονή του **Όλγα Κωνσταντίνοβα**, όταν παντρεύτηκε τον **Γεώργιο Α΄** και έγινε βασίλισσα της Ελλάδας. Σχέδια του φημισμένου αρχιτέκτονα Τσίλερ, για την ανέγερση βασιλικού ανακτόρου δεν έγιναν δεκτά από τον Βασιλιά Γεώργιο Α΄, ο οποίος - σύμφωνα με την ιστοσελίδα - προτίμησε το Τατόι, για να έχει ευχε-

ρέστερη πρόσβαση και να αποφεύγει τις θαλάσσιες μετακινήσεις.⁽⁶⁾

Μετά τον θάνατο του Γεωργίου Α΄, ο **πρίγκιπας Γεώργιος**, στον οποίο ήδη ανήκαν οι Πεταλιοί, τους πούλησε στον εφοπλιστή **Μαρή Εμπειρικό**. Αυτός έχτισε έπαυλη στο Χερσονήσι, το δεύτερο μεγαλύτερο νησί των Πεταλιών. Ωστόσο, το βασιλικό ζευγάρι συνέχισε να επισκέπτεται για τα καλοκαιρινά του μπάνια το Χερσονήσι, φιλοξενούμενο στην Έπαυλη Εμπειρικού.

Πολλές επιφανείς προσωπικότητες επέλεξαν κατά καιρούς για τα μπάνια τους τα μαγικά νερά των νησιών. Ανάμεσά τους ήταν ο **Ουΐνστον Τσώρτσιλ**, ο **Ρούντολφ Νουρέγιεφ** και η **Γκρέτα Γκάρμπο**. Ήταν επίσης ο αγαπημένος

(5) Πηγές: α) Εγκυκλοπαίδεια ΠΑΠΥΡΟΣ - LAROUSSE - BRITANNICA και β) Ιστοσελίδα www.mixanitouxronou.gr.

(6) Κατά την εγκυκλοπαίδεια, οι Έλληνες βασιλείς προτίμησαν το Μον-Ρεπό της Κέρκυρας.

προορισμός της **Μαρία Κάλας**, η οποία το καλοκαίρι του 1969 έζησε εκεί την εμπειρία των διακοπών της με τον περίφημο Ιταλό σκηνοθέτη **Πιέρ Πάολο Παζολίνι**. Την δεκαετία του '80, η κόρη του Πικάσο, **Παλόμα** και ο αδελφός της **Κλοντ** αγόρασαν έκταση εκατοντάδων στρεμμάτων στο μεγαλύτερο νησί, το Μεγαλονήσι. Εκεί δημιούργησαν θέρετρο, με μακρόστενα χρωματιστά δωμάτια διακοσμημένα με σπάνιους πίνακες του πατέρα τους. Στην ίδια θέση βρίσκονταν παλαιότερα οι βασιλικοί στάβλοι της εξοχικής κατοικίας της Βασίλισσας Όλγας. Σήμερα το νησί έχει αλλάξει ιδιοκτήτη, από την Παλόμα Πικάσο πέρασε στην οικογένεια του **Γιώργου Δαυίδ**, πρώην Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου της Coca Cola HBC. Με σύμμαχο έναν καλό καιρό, πλησιάζουμε πρώτα το νησάκι της **Λαμπερούσας** ή **Λεμπερούσας**, όπως το ονομάζει ο Γιάννης, με θαμνώδη βλάστηση και

βραχώδη ακτογραμμή. Το υψηλότερο σημείο, στα **83** μέτρα, βρίσκεται περίπου στο κέντρο του νησιού. Με έκταση **0,338** τετ. χλμ. (**338** στρέμματα) η Λαμπερούσα είναι το τρίτο σε μέγεθος νησί των Πεταλιών, πέρα από τον κόλπο των Πεταλιών. Στην αντικρινή στεριά της Αττικής, διαγράφονται οι ορεινοί όγκοι της Πεντέλης, της Μερέντας και του Υμηττού. Λίγο δυτικότερα της Λαμπερούσας είναι το **Αυγό**, ένα ογκώδες μικρονήσι, με ύψος **20-25** περίπου μέτρων. Με έκταση **0,013** τετ. χλμ. (**13** στρέμματα) το Αυγό είναι το **9^ο** σε μέγεθος νησάκι των Πεταλιών. Περνάμε ξυστά από το Αυγό και, με νότια κατεύθυνση, φτάνουμε πολύ γρήγορα στο **Μακρονήσι** ή **Μακρό**. Γεμάτο με γλάρους το νησάκι, άγονο και βραχώδες, εξέχει μόλις 5-6 μέτρα πάνω από το νερό. Με έκταση **0,047** τετρ. χλμ. (**47** στρέμματα), καταλαμβάνει από άποψη μεγέθους την **6^η** θέση. Δίνει φουλ γκάζια ο Γιάννης στη μπη-

Τραγονήσι. Ένα πανέμορφο ιδιόκτητο νησί, με πλούσια βλάστηση και εξαιρετική έπαυλη δίπλα στο νερό.

Η έπαυλη του εφοπλιστή Μαρή Εμπειρικού στο Χερσονήσι, όπου κάποτε παραθέριζε ο πρίγκιπας Γεώργιος.

νή και σε τρία - τέσσερα λεπτά φτάνουμε με μπροστά στο μικροσκοπικό «**Πράσο**», την «**Πλατουράδα**», σύμφωνα με την ορολογία των ψαράδων. Μια ονομασία, που ίσως οφείλεται στο ελάχιστο ύψος του, που δεν υπερβαίνει τα 2-3 μ. πάνω από την επιφάνεια του νερού. Οι γλάροι με τα κρωξίματά τους χαλάνε τον κόσμο. Πολύ μικρό το Πράσο, με εμβαδόν **0,024** τετ. χλμ. (**24** στρέμματα), καταλαμβάνει την **9^η** θέση ανάμεσα στα 10 νησιά. Πολύ χαρακτηριστικά και σε μεγάλη έκταση είναι μπροστά στην Πλατουράδα τα ελκυστικά τουρκουάζ νερά. Δυστυχώς, το σφικτό μας πρόγραμμα, δεν μας δίνει το περιθώριο για μια θεική βουτιά.

Ατενίζοντας τα βουνά της Αττικής στα Δ και την χαρακτηριστική κορυφή της **Όχης** στα Α, - με τα περίφημα **Δρακόσπιτα** - βάζουμε πλώρη για το «**Φουντί**», που με έκταση **0,142** τετ. χλμ. (**142** στρέμματα), τερματίζει **πέμπτο** στην κατάταξη των νησιών. Στο νότιο, βραχώ-

δες άκρο του, εξέχει μια «σπίθα», μικρός φάρος δηλαδή, που είναι τοποθετημένος σε ωραίο πέτρινο βάθρο. Εξωτερικά είναι χτισμένος με λευκούς γωνιόλιθους, ενώ εσωτερικά με γκριζα πέτρα Καρύστου. Ανάμεσα στους γλάρους υπάρχουν και πολλοί νεοσοσί, με χρωματικές αποχρώσεις καφετιές, που κάνουν τα πρώτα κολυμβητικά τους μαθήματα στα ρηκά νερά.

Μετά το Φουντί παίρνουμε πρίμα τον καιρό και δεν αργούμε να φτάσουμε στο αντικρινό **Τραγονήσι**. Με υψόμετρο **39** μέτρων και έκταση **0,261** τετ. χλμ. (**261** στρέμματα) το Τραγονήσι είναι το **τέταρτο** σε μέγεθος νησί. Είναι πανέμορφο και ιδιόκτητο, με εξαιρετική έπαυλη και εξίσου όμορφο λιμάνι. Μια πέτρινη αναβαθμίδα υπάρχει στο βόρειο τμήμα, ενώ οι ακτές βρέχονται από θαυμάσια τουρκουάζ νερά. Στο έδαφός του φύονται κουκουναριές και πολλά άλλα δέντρα, ενώ δεν λείπουν και τα αμπέλια. Λίγο νο-

τιότερα από το Τραγονήσι, στον διάυλο ανάμεσα σε Μεγαλονήσι και Χερσονήσι είναι στριμωγμένο το μικροσκοπικό «Ποντικονήσι» ή «Ποντικός» - κατά τον Γιάννη, - που με έκταση **0,0129** τετ. χλμ. (**12,9** στρέμματα) είναι το **μικρότερο** νησί των Πεταλιών.

Σε ελάχιστη απόσταση προς τα ανατολικά δεσπόζει με τον τεράστιο - σε σχέση με το Ποντικονήσι - όγκο του το «**Χερσονήσι**», το «**Ξερό**» όπως το ονομάζει ο Γιάννης, που είναι κατάφυτο και καθόλου ξερό. Υπάρχουν οπωροφόρα δέντρα, αρκετά οικήματα και, ανάμεσά τους, η έπαυλη του εφοπλιστή Μαρή Εμπειρικού όπου παραθέριζε ο πρίγκιπας Γεώργιος. Στην δυτική ακτή του νησιού είναι κτισμένο το ξωκκλήσι του **Αγίου Νικολάου**, ενώ στο κέντρο περίπου βρίσκεται το υψηλότερο σημείο, με υψόμετρο **142** μέτρα. Αξίζει επίσης ν' αναφέρουμε, ότι το Χερσονήσι είναι το δεύτερο σε έκταση νησί των Πεταλιών με **3,8** τετ. χλμ. ή

3.800 στρέμματα.

Όλο τον ΝΔ ορίζοντα του Χερσονησιού τον φράσσει καταλυτικά το - ακόμη μεγαλύτερο και ογκωδέστερο - «**Μεγαλονήσι**» (ή **Μεγαλόνησος** ή **Μεγάλο Πετάλι**). Με μεγαλύτερο υψόμετρο στο κέντρο του **162** μέτρα, στην κορυφή **Τόχλιος** και με έκταση **17,422** τετ. χλμ. (**17.422** στρέμματα) το Μεγαλονήσι δικαιώνει απόλυτα την ονομασία του. Κατάφυτο κι' αυτό το νησί, με αρκετές εγκαταστάσεις, χωρίζεται από το αντικρινό Χερσονήσι (που λέγεται και **Μικρό Πετάλι**) μ' έναν διάυλο, που το στενότερο σημείο του δεν ξεπερνάει τα **300** μέτρα. Τα ενδιάμεσα νερά είναι εκπληκτικά, διάφανα, ρηχά και τυρκουάζ. Με μπουνάτσα, ιδιαίτερα, δεν διαφέρουν από μια τεράστια φυσική πισίνα, εξαιρετικά δημοφιλή και επιθυμητή από τα σκάφη αναψυχής. Που αναζητούν εδώ και βρίσκουν - βέβαια -, σε απόσταση αναπνοής από την Αθήνα, τους «Τροπικούς Παραδείσους», τις «Ελ-

Η θαλάσσια έκταση που παρεμβάλλεται ανάμεσα στα νησάκια των Πεταλιών προσελκύει, τους θερινούς - ιδιαίτερα - μήνες ποικίλα σκάφη αναψυχής.

ληνικές Μαλδίβες», την «Ελληνική Καραϊβική».

Τελευταίο νησάκι, μια δρασκελιά από την ανατολική ακτή του Μεγαλονησιού, βρίσκεται το «**Λουλούδι**». Έχει θαμνώδη βλάστηση, βραχώδη ακτογραμμή και ιχθυοκαλλιέργειες, με δυο σκύλους - φύλακες, που υποδέχονται την προσέγγισή μας με γαυγίσματα δυνατά. Η έκταση του μικρόνησου είναι μόλις **0,026** τετ. κλμ. (**26** στρέμματα), που το κατατάσσει **7^ο** ανάμεσα στα υπόλοιπα 10 νησιά.

Με μεγάλη ταχύτητα βάζουμε πλώρη για την αντικρινή στεριά, στον κάβο Ρόζο. Εδώ βρίσκεται η παραλία «**Ζάστα-νη**» και, παραδίπλα της, η «**Βασιλική Άμμος**» όπου, καθώς λέγεται έπαιρνε το μπάνιο της η πάλαι ποτέ Βασίλισσα **Φρειδερίκη**.

Φτάνουμε στην «Μεγάλη Άμμο» και πηδάμε μαλακά. Μπροστά μας η προσκάλουν τα ακύμαντα, τουρκουάζ νερά, η **δική μας Καραϊβική**. Αυτή, που μπορεί να απολαύσει κάθε επισκέπτης που θα

έχει την θέληση και την δυνατότητα, να εντάξει το Μαρμάρι στους παραθεριστικούς του προορισμούς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστούμε θερμά:

-Το Εξαιρετικό ξενοδοχειακό συγκρότημα «**Aegea, karystos Country Hotel**» και προσωπικά τον **Νίκο Λαγόνικο** για την πολύπλευρη και υψηλού επιπέδου φιλοξενία, κατά τη διάρκεια της παραμονής μας στην Νότια Εύβοια.

-Τον καλό φίλο και συνεργάτη **Κώστα Ζαρόκωστα** για τις σημαντικές του βοήθειες.

Τέλος, ειδικές ευχαριστίες οφείλουμε στον καλό φίλο και παλιό συνεργάτη **Γιώργο Τάταρη, Περιβαλλοντικό Χαρτογράφο του Πανεπιστημίου Αιγαίου**, για την πολύτιμη συνεισφορά του στην ακριβή αποτύπωση της έκτασης των μικρών και μεγάλων νησιών των Πεταλιών.

Τμήμα του χάρτη Νότια Έυβοια, Ανατολική Αττική, 1 : 100 000 των εκδόσεων Αναβασί.

ΠΡΟΤΑΣΗ

Dikelas
 DIVE CENTER FISHING STORE
www.diveinevia.gr
 e-shop: www.dikelas.gr

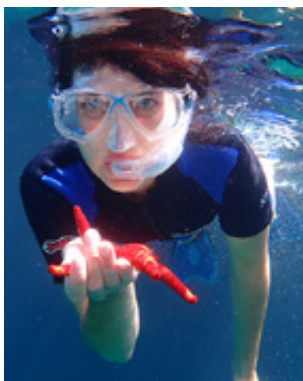

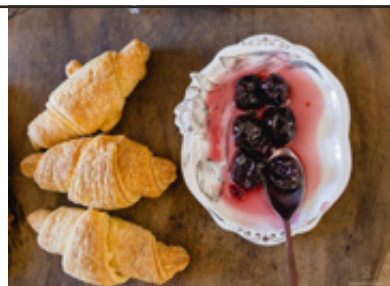
Το Dikelas Dive Centre είναι πιστοποιημένο καταδυτικό κέντρο Padi από το 2007 και πεντάστερο Padi dive center από το 2017.

Είναι κατάστημα ειδών αλιείας και καταδυτικό εξοπλισμού από το 1998. Έχει έδρα την Κάρυστο Ευβοίας και δραστηριοποιείται σε όλη τη νότια Έυβοια.

Οργανώνει προγράμματα **snorkeling** και **diving** στην περιοχή των **Πεταλιών**, της **Καρύστου** και του **Κάβο ντορ**. Επίσης οργανώνει σχολεία κατάδυσης.

Για περισσότερες πληροφορίες επισκεφτείτε το diveinevia.gr ή επικοινωνήστε στο 2224025765, 6937456494, 6974558764.

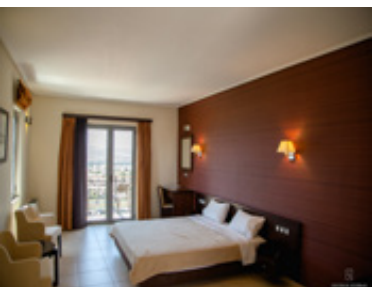

ΑΠΟ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΘΑ ΦΤΑΣΕΤΕ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΑ, ΣΑΣ ΥΠΟΣΧΟΜΑΣΤΕ ΤΙΣ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΣΑΣ!!

Μερικά λεπτά με το αυτοκίνητο σε στενά δρομάκια κι ανηφοριές αρκούν για να φτάσουμε στο ξενοδοχείο «Αιγαία», στα ψηλώματα της Καρύστου. Εκεί, η ισχυρή φυσική κλίση της πλαγιάς, μετά τα τελευταία σπίτια της πόλης, χαρίζει μια εξαιρετική αμφιθεατρικότητα στο κατάλυμα των 3*. Μ' αυτό τον τρόπο η θέα είναι ανεμπόδιστη παντού: στον κόλπο και στην πόλη της Καρύστου, καθώς και στον ορίζοντα του Αιγαίου, με την Τζια και την Αττική.

Δύο ανεξάρτητα, με ανθρώπινες διαστάσεις οικοδομήματα, πολύ προτιμότερα από έναν συμπαγή κτιριακό όγκο, στεγάζουν τα 16 συνολικά δωμάτια της μονάδας, όλα ευρύχωρα και πλήρως εξοπλισμένα.

Πανέμορφος ο αύλειος χώρος, με γρασίδι, λουλούδια και φυτά, είναι διαμορφωμένος σε διάφορα επίπεδα, που επικοινωνούν μεταξύ τους με πέτρινα σκαλοπάτια. Στο χαμηλότερο επίπεδο δεσπόζει η ελκυστική, μεγάλη πισίνα, με ορθάνοικτη θέα παντού.

Την ίδια απεριόριστη θέα χαρίζει στους ενοίκους ο χώρος εστίασης και πρωινού, με την περιμετρική τζαμαρία και τις υπέροχες βεράντες. Σ' αυτό τον υπέροχο χώρο αποτελεί πραγματική απόλαυση ο πρωινός μπουφές, τα ελαφριά γεύματα, ο καφές και το ποτό σ' όλη τη διάρκεια της μέρας.

Υψηλού επιπέδου υπηρεσίες, θερμή φιλοξενία αλλά και μεγάλες δυνατότητες περιήγησης στις γύρω παραλίες στο Μαρμάρι και Πεταλιούς, καθώς και στα κοντινά, θρυλικά «Δρακόσπιτα», στα υψίπεδα της Όχης, καθιστούν το ξενοδοχείο Αιγαία στην Κάρυστο, έναν πολύ επιθυμητό προορισμό σ' όλη τη διάρκεια του χρόνου.

Ξενοδοχείο Αιγαία
Πηγαδάκια 340 01
Τηλ. 22240 29055

<https://boutique-hotel-120.business.site>